

OPONENTNÍ POSUDEK

REKONSTRUKCE A DOSTAVBA BARRANDOVSKÝCH TERAS

Diplomní projekt / práce: **Simona Prylová**
Vedoucí práce: **Doc. Ing. arch. Zdeněk Rothbauer (Ústav 15127)**
Oponent: **Ing.arch. Lukáš Soukup**

ZADÁNÍ, PROGRAM

Se zadáním Barrandovských teras jsem se v ateliéru docenta Rothbauera již v předcházejících letech setkal. Oceňuji o to více, že se jedná o zadání reálné a vzhledem ke stavu místa i potřebné. Osiřelá restaurace, perla meziválečného funkcionalismu architekta Maxe Urbana, se již delší dobu nachází v zoufalém stavu. Tento přístup její obnovy, při začlenění do nově vzniklého areálu, je pravděpodobně jediný možný postup záchrany před celkovou destrukcí. Vzhledem k absenci pomoci státu při záchraně kulturní památky, nezbyvá nežli věřit, že k záchraně dojde za pomoci financí soukromého investora.

Samotná lokalita Barrandovských teras nabízí pro vzniklý areál krásné výhledy na koryto řeky, zeleň a skalní masivy. To samo předurčuje takovýto hotelový komplex s wellness a restaurací k solidní návštěvnosti.

Zvolené zadání stavebního programu se jeví jako racionální. Navrátit funkci výletní restaurace zchátralému objektu, doplnit kapacity ubytování o wellness centrum a převážně tak zachovat původní funkci areálu.

KONCEPT NÁVRHU

Umístění projektu v přírodním rámci je racionální, navazující na objekty stávající, využívající morfologii terénu,

Samotné hmoty sestávající z rekonstruované restaurace, připojené hmoty hotelu a wellness centra propojeného věžovitou hmotou jsou ve vzájemné harmonii. Žádná ze zmíněných hmot nezastiňuje objekt restaurace, který je tak ponechán jako dominanta celého areálu.

Jakkoliv nejsem příznivcem obloukových a podobných tvarů, zde se mi jeví půdorys hotelu jako příjemně a nenásilně doplňující celý komplex. Kritiku si zde zaslouží pak samotné napojení obloukové části do budovy restaurace. Z přiložené dokumentace se mi zdá poněkud násilné. Představoval bych si citlivější řešení například za pomoci vloženého proskleného krčku. Zmíněným „nalepením“ obou hmot se stírá rozdíl mezi rekonstruovanou a dostavovanou částí.

Protipólem dominanty restaurace je na druhém konci oblouku hotelu umístěná propojující věž. Nad terén vystupuje pouze nízkou vrchní částí, což vzhledem k dominanci restaurace, hodnotím více nežli pozitivně. Zajímavé je i odvození dimenzí z hmoty věže restaurace.

Spodní části wellness pak dominuje skokanská věž. Propojení s hotelem za pomoci věže se jeví jako funkční a estetické.

Co se týká návaznosti na okolí, řešení považuji za hodně schématické. Před hlavním vstupem do restaurace jsou naddimenzované zpevněné plochy, pouze schématická zeleň, bez ambicí na úpravu ve smyslu veřejného prostoru (laviček, parkové úpravy,...). Stejně tak vstup do wellness je s chybějící parterovou úpravou.

ŘEŠENÍ VNITŘNÍCH VAZEB

Vstup do hotelu je umístěn přibližně ve třetině jeho půdorysu, není tak nutné vstupovat přes rekonstruovaný objekt restaurace. Z rozměrného lobby s výhledem vstupujeme do dvou křídel samotného hotelu. Půdorys je čistý, pokoje orientovány směrem do středu oblouku s výhledem na řeku. Pokoje pro invalidy umístěny v blízkosti vstupu.

Moje výtka směřuje ke zdánlivě nekonečné (díky oblouku není opravdu vidět konec) chodbě bez jediného odpočinkového místa. Na stranu druhou, toto je vlastní většině realizovaných hotelů díky ekonomii stavby. Další negativum, připsané obloukovému řešení a velké hloubce traktu, jsou rozměry jednotlivých pokojů. Zejména v části blíže k restauraci jsou pokoje velice hluboké a to při standardní šířce. To dává vzniknout dojemově a opticky protáhlému prostoru, což je jednak neekonomické a následně z pohledu komfortu obyvatele i nepraktické. Pochvalu zaslouží velká různost pokojů, od malých, rodinného apartmánu až po luxusní prezidentské apartmá.

U interiéru pokojů, jak je zobrazeno na přiložených vizualizacích oceňuji nápad s odkazem ke slávě První republiky v Barrandovských ateliérech.

Objekt restaurace je dispozičně zachován, pouze modernizován a upraveny návaznosti na objekt hotelu. Konferenční sály se zdají, co se vybavení a zázemí týče (moderní projekční technika, systém zastínění, sklady,...) poddimenzované, nicméně toto nebude, vzhledem ke kapacitám hotelu, místo pro kongresovou turistiku.

Věž sloužící jako propojení s objektem wellness je řešena jako vertikální komunikace s přidanou hodnotou jednoho pokoje na každé patro.

Samotný objekt wellness centra je racionálně řešený, vnitřní dispozice jsou promyšlené s dobrými provozními návaznostmi. Poněkud nevlídně je řešen hlavní vstup z úrovně 1PP, kdy se poměrně dlouhou chodbou bez oken dostáváme do lobby v zadní části objektu.

KONSTRUKČNÍ A MATERIÁLOVÉ ŘEŠENÍ

Objekt restaurace je ponechán jako bíle omítnutý s velkými prosklenými plochami v duchu První republiky, tedy doby své největší slávy, což považuji za správné.

Rozšíření restaurace a napojený hotelový komplex je řešen ve výrazu pohledového betonu. Vyznění umělého kamene, kterým bývá železobeton označován, je působivé, ve výrazu decentní, příjemně zapadající do přírodního rámce. Konstruktivně zajímavá je i mostovka hotelového komplexu, který je řešen z části jako nosník opřený na druhém konci do věže spojující s wellnessem.

Co se týče věže, považuji technické řešení za poněkud schématické (chybějící založení, dilatace od ostatních objektů). Výraz věže je poněkud rozporuplný. Hra s okny, ubývajícími směrem dolů, postrádá vzhledem k objektu hotelu a wellness jistý smysl. Zde bych volil raději fasádu prolamovanou pravidelnou sítí oken.

ZÁVĚR

Výsledný návrh řešení působí vyrovnaným dojmem, prezentace diplomního projektu je uchopena svědomitě. Návrh je koncepční a odvážný, přesto nepostrádá nutnou dávku citlivosti v přístupu k přírodnímu rámci a kulturní památce. Výsledek práce zanechává vyrovnaný a zdařilý dojem. Diplomní projekt Simony Prylové, dle mého názoru, splňuje požadavky diplomové práce magisterského studia fakulty architektury. Navrhuji hodnocení C.

V Praze 27/01/2014

.....
Ing. arch. Lukáš Soukup
Autorizovaný architekt ČKA 3866